De Priis.

Per diem ostensuam, qlis n putat drão deducens ad impossite, quam si ostensuam uocare uelis, negotium agis de Vocabulis.

Inst. Q Pria corp. drãri a priori falsitas p pris Pria.

2o prio: 9o Veritas Pri drãri pot a priori; pbãns, qa impossitas, cuiusumq. Propositionis partis fundati in illo prio corp.o | Impossite e id d eo sit affirmari, et negari | nam ex hac suprema, et qiali impossitie oriti ut in parti ingrediet hoc et illud prianum sit affirmari, et negari d eod subiecto st ãn aliqd drãri q radicem, a q oriti, drãs e a priori: 2o Ett. Negari ãns ad uis. pbem neqti maior, nam qialis impossitas illi Pri corp. nullo mo stinet cãm alius Pria, sigte impossitas transeundens, et n drãt ab impossibilib. partib. cui. d illius Propositionis.

Quares 3o Q Pria simpla point drãri a posteriori? R. affre. Poi qa point esse aliqs priores d eis, q ijs drãri. Firmati qa sola drão a priori e simplex drão: 2o ans Pria drãri a posteriori, adeu erunt indirecta simplex.

Quares 4o Q Pria sm qd point drãri a priori? R affre. Poi qa aliqd est mium a priori, pot drãri a priori, st Pria sm qd est mium a priori? 2o Ett. Nec obstat qd Pria d drãri indirecta nam dico illa priarti esse solas Pris simplex indirecto. q. min. d cuique indirectib. sm qd, ipsen. q. ita n drãri a sua scia, st supponunt jam drãta ab alia

A R T V S 2.

Apponunt aliqua divisiones Prior.

1a divio Pri realis fit in practica et speculativa: his practicis q dicit Synderesis inclinat ad affiend. Pris practicis, quæ s. ad omand. inclinant, ue | Bonum e amplectend. | His speculativis, q uocati illas, inclinat ad judicanda Pria speculativa.

Quares

De Post. Resol. Cap. 8. de Priij. Q. V. Via. Art. 2.

Quares in 8 Pria sint pta in sgē. R. affir: probat ga Pria mutuant sgē p rōes tales ill affiendi, sd ea st pres in sgē: 2.o de Pria: pbi min. ga rōes tales affiendi Prijs st inexis eximor euidēr pcepta, st qries aliqd eximor uariat sgē uariat et inexio, qua e in discursu ab illis. e. 3.tij.

Ob. Oēs ges e eius Prior tendunt in obta sub eadē rōe gādi spēcia i. ex sola euidia trōr, sine ullo discursu, e id ad men: p.na Pria st ejusd spēi. R. neg ans, nam illa rāo gādi tendendi e gēica, sub q dant multa spēcia: qdm oēs Siā eius eundem mūm gēicum tendendi in obta, nempe p mūum, et discursiue, e in tot st Siā diversa spē, qt mia diversa sgē.

Proponunt dua quaōes.

Quares 1.o Q nis illus pōit sit p duos āus cōgere Prium ex pensione trōr, sine discursu, e ex mio p discursum. R. affir. Pbt, ga cognies tunc sol rugnant in subto, qn in obto dant diōes rugnantes, sd n rugnat qt prium ēat unam cōgitātem ex ties, e aliam ex mia a priori et posteriori: 2.o Ptt. Firmatur 1.o ga Ni dōnt dari pōe sit in eod idu a sum Ctum, e a sum et Fide q. eand p possem obtinuam, sd Fides in Pria e Prium, a fūs nō bre? e discurs? 3.o Ptt. Firmatur 2.o ga Xpus Dns cōgēbat eas res sine discursu ges sciam p se in usam et discursiue p suam experimentalem: e Beati p uisionem beatam, e et p pōrias spēs cōgunt eas obta, sd tales cognies n uidens min? rugnantes q. ipse, et qq logm: 3.o Ptt. Ex qq pēt n semp ēe uium Eloquium illud | Lumen mai? obscurat lumen min?, qd sol uidtur lum qn lumina st eius st rōis.

Quares 2.o Q euidia trōr, e mium sūpium sive a priori s. a posteriori pōnt uniri ad unum 3.m ium, q gādi aut sit eminēs ipsēat p electionem discursiui et n discursiui. R. negatur. Pbt, ga qn duo ēa totales n sent effus rugnantes, quilibet p uirt suum

De Prij.

Suum effum disum, sed euidia tior, & mium sufficium sit cæ totales, qz n sent effus rugnantes in eod ithe, ut sup dixi: q. Ttt. Primata, qa si duæ cæ, altera calefaciens, & altera exsiccans applicent eis passo, utraq suum ducet effum, sicd calor, & siccitas in eod subto n rugnant: q. sicd Ttt.

Ob. 1. Duo ignes sit cæ totales caloris, & tn si sint ojungant ducunt unum, & n ptes caloris in eod passo: q. sicd Ttt.

Ligat Sia, dissa ras e qa duo ignes sit cæ existt rois, & ideo possunt uniri ac ducend unum effum, & sertim ? duplex calor nals rugnet in eod passo: at uo generiao tior, & mium sufficium sit cæ dissæ rois, & ideo quilibet pot sit in eod ithe suum ducere æum.

Inst. Leo, & Pard sit cæ dissæ rois, & tn in sint ojunxerunt ducunt unum 3m effum, s. Leopardum: q. sicd dm d euidia tior, & mio sufficio. R. neg. siam, dissa ras e qa Leo & Pard sit cæ incompletæ, & insufficientes ut quilibet suum ducat effum. Ed nis rient ad a suo argum d Asino, & Eq in ducunt Mulum.

Ob. 2. Mium d Fide Spna, & sufficium sit cæ totales, & n in ojuncta fuerunt ducunt unum 3m æum, q falli nec e d Fide, nec sufficiens stet tn utriusq Sectionem eminei: q. sicd dm d euidia tior, & mio sufficio. Plens asig neg. min. qa sicut rugnat generiorem tior, & mium sufficium ducere unum 3m æum, ita et rugnat mium sufficiam, & d Fide illum ducere. R. tn omissa maiori, & minori, neg. siam: Maiorao e qa assur Fidei, & Spe ca id totum sat nals rugnant sit in eod ithe qq euidiam uni, & meuidiam alteri, ire ? utraq cæ sit efficax, & n pot frustrari effa, ducet 3m æum: a fus uo Prij, & Spa n rugnant sit, ire quilibet a sua causa ducet. Ca. vsum Prior, videat ? eq: sed qq videat ca q.

AD CAP. 10m De Sæa, ga, et ffq d.

GVÆO

De Post. Ressol. Cap. 10m. à Sciä, qa, et pp qd, G. 1. de et 1.

QVÆO 1.a

Dित drão in dröem qa, et pp qd.

ARGVIS 1.o

Q divisio sit adagta?

Dico 1.o Drão diri adagtè in dröem qa, et pp qd. Pbi qa t drão dissat gmissis certis & euidib.o ofentib.o cäm immäm ex ex.am Poy cognitam ut talem, t n: Si 1.m drão e pp qd, si 2.m e qa, st n datur aliud gen.o drös: ergo &c.

R. 1.o Drão ducens ad impossbile ad nullam membru gtet: ergo disio nõ adagta. R. 1.o Cum sit didere dröem obscuriam ut pet in ex gtis, quo adduit, qt ex ind pretum sciä. R. 2.o neg ans, na talis drão qd it à destructione ötis ad destructionem äntis: qre si destructio ötis ötet cäm ex.am destructionis äntis reduciti ad dröem pp qd; ut pet in zac | Si ro n eet apt.o ad Sciäs, n eet rös particeps, st e rös particeps: ergo e apt.o ad Sciäs | In q destructio ötis ötet cäm ex.am destructionis äntis, si uö n ötet cäm ex.am reduciti ad dröem, qa, ut pet in zac | Si ro n eet rös particeps, n eet apt.o ad Sciäs, st e apt.o ad Sciäs: ergo e rös particeps | in q destructio ötis n ötet cäm ex.am destructionis antis.

R. 2.o Premissa ötentes essum, ex dn qd drão, qa, n pöunt ee euidentes, et nariä: ergo n dari drão, qa, fol ans, qa tales gmissa n pöunt sumi ut drata ex cäm à priori sigt cäm tunc drão eet pp qd. nec euidés cogi ex tris, n ds ex fis, negt cogi euidér, ön ea ignorati: nec et nia ex cäm, sigt ede e fallity, et ötgens. ergo &c. R. neg ans: ad cui.o ex dröem

dico

Ditz drão in drõem, ga, & ff gd.

Dico illas omissas cogi euidẽr ex ẽis, & expia sit: nam hæc
posio, sto & disitis, vg, et ante cognitiõem eã pot cogi euidẽr
ex ẽis ipsis. Cãns hoc fiat notia imperfectior, q̃ notia primi Prij
& restim adiuuante diuturna expia, q̃ illas uidet seriquos hoes vi-
dere: ẽn aue expia dit, falsitis f n ethgit & diuturna, f non
ithgit & illa, qua dari sit q̃ a sig trij generoe, q̃ ex utraq; pot
illas judicare pariam ẽnexẽt in drõem, & risite.

Ob. 3º: Drão pedens q cãm rõtam, n ẽ drão ga,
st, ff gd, sigt n st trat rẽm ẽe, st et ff ad sit: 2º Ob.
R. negãt, talis n. drão n reddit rotasem, & adaigtant causa,
ob q̃m res sit, qt nario regirit ad drõem, ff gd.

Ob. 4º: Drão pedens q cãm ex.m n cognitam ut ta-
lem, ad nullum membrum spectat: 2º ẽ disiõem. R. talem drõem
sm se ẽe, ff gd, st q̃ad nos ẽe, ga, sigt q̃ad nos, q̃m se ẽt
ia q̃ n cognita, ac si esset rõta.

A. T VS 2º

Soluunt aliqt dubia.

Quares 1º: & diio drõis sit immia? R. affir. Pot ga in drõem
qt ẽ disum, & membra diuidentia nit miae: 2º Ob. Quares 2º
& drão ga o, ff gd, disquani espialt? R. 3 disiõe: s.n. sumanti
qu abstrahunt a mia, & st sm frãm, tunc ões ea drões sunt
epist spei ni adioq disquant q diversitẽm modor, & spẽi. Si
aue sm mãm spectenti, tunc sunt espialt diversæ, xª diversitẽm me-
dior, a qq spẽficanti.

Dices: omio una n pot mutari in a liam spẽ dise-
tam, st drão, ga, xª R. ẽum pot mutari in drõem, ff gd:
2º ea drões n diuunt espialt. R. dist. min. drão, ga, talis pot
mutari in drõem, ff gd, neq minorem: malis seu obtusa, sed o

minorem

Minorem, et in hoc sü Logici Plus.

Quæres 3.o Vtrum dicio sit Quica? Et neg.: Probo ga dräo pp qd e dräo simpli, et dräo, ga, e sm qd: 2.o Petitio, probans ga dräo simpli reddit illum certum, o getum de notia rei, id hoc m fit a dröi, ga, sigt illus n sisset getus nii cogeat rem ut est in se, qm n logiet nii attingat cam, ob qm e 2.o Petitio.

Obges: Dräo, ga, pellit ab illu oem formidiem: 2.o Dat certudem simpli. Negati 5.a, nam ad certitudem simpli, requiri ut illu ita timeri, ut Oppum oio respuat, qd n fit p dröem (ga), 3 n. n attingat cam, pp qm res e, n logiet rem ut e.

CVÆO 2.a

De Subalternöe Sciar

ARTVS 1.o

Quid sit Scia subalternans, et Subalternata?

Subalternäo in Scijs it d ac subordäo, ac dependeia uni.a ab alia sm certitudem, et euidiam. Hinc fit ut Subalternans dicati illa, a q alia dependet, subalternatatio illa, qua ab alia dependet.

Dare autem trib.us mis göe unam Sciam alteri subalternari: 1.o röe finis, qn S. finis unius dirigiti finis alterius, ut accidit Grammatica, quæ subordati Equitori: 2.o röe oriori, qn S. oria uni.a sit Log. dräta ab alia, ut accidit in Medicina, quæ Subalternati Physicæ: 3.o röe Subiti, qn S. Subien Subalternatæ dit subim Subalternantis: illud autem gör 3 dere dupli: 1.o per dräas acciades, q facto se fit nüs Sonor., q p, Sonorum, dit nüm

De Subalternoe Sciaz.

Nam in cui, qe Subm Geometricae, et ostenit Subm Musicae
2.a drias esphaeles, q gatto corpd alqte, qd e Subm Sciae et Cels,
ostit q driam esphaelem corpd mobile, qd e Subm Physicae.

Praecipua in Subalternaõ Sciaz, e illa quae fit roe
subti: Ubi qa Subalternaõ Sciaz in presenti fit alicuie in meridiam, sed Subm e radix totiq Quidiae: 2.o Subalternaõ roe subti e principua. (Sed aut ostigit ain octio fit q driam accialem, non q esphaelem. Naõ e, qa Sciaz subtra dent ee diversa, qdm Scia ipsa, dent et mio aprig coire, sui min.d unum alteri n subordinabitur, et hoc sit fit q octiopem driae accialis: 2.o Sett q, ob min qa dria esphaelis n facit diversum subm, sicut Gen.d e Species it se, q ad eam Sciam spectant: cunc fit ut Sua Cois n Subalterneti propriè Sciae alis sicut n dent Subm diversum.

Scire aut oportet ad eam propriam Subalternoem 3. regri idioes: 1.a ut Subm subalternatae collocati directe sub subto Subalternantis, ita ut Subm subalternantis fit in qo et subto subalternatae ut accidit in n.o sonoro, q directe collocati sub sono q e Subm Geometricae: et hi cui.d idioi Chirurgia n Subalternati Geometriae, qa corp.d sanand, qd e Subm Chirurgiae, non collocati directe sub plano, qd e Subm Geometriae. 2.a idio e ut dria n sit naõ q se fluens a subto Subalternantis alioq n obstrueret Sciam diversam, sicut cuist Sciae e stemplari Subm, et illi.d naõem. 3.a idio e ut ex ojunctioe driae accialis q subto resultet perfectas a lij et novo, qm nova Scia coit diviae, quo gatto resultat ex ojunctione sonori q nio: et hi cui.d idioi Linea alba n videt obtinere Sciam subalternatam perspectivae, sicut ex ojunctione albedis q linea nulla videti perfectas resultans.

Hinc colles 1.o Sciam subalternatam ee tuti priam int duas, a ij una reuig ut qem subti, qem subti ab altera nio driam acciaelem, quae e ipsi fri detians et specians subalternatam: fit in perspectivae, quae e tuti mia int Geometriam,

Ab ij accipit subm, nempe lineam, e pryciam, a ij accipit driam, nempe visualem, ex qz ojunctione resultat linea visualis.

Ates 2.i Subm subalternata ee compum q accens

Pb. 1.o: Ates dri d Ente q accens n dari sciam 2.o ij diam. Pt. Ceisem est loq d Ente q accens i. d casuali, qualis e inventio Thesauri ab aedificatore, n uio d Ente, cui? pes faciunt omnium q accens, nam mus defendi e compum q accens, v tn e Ctum Scia.

Ob. 2.o: Ens q accens n pot dere qpriam nariam. e. d ito n pot dari Scia. Pbrans, qa pao n pot dere maiorem inexam d subo, qa pes ipsi subti inn, st pes ojungunt d ingenber. 2.o. Pt. neg ans, ad Boem negat maior, e oppositum n. cernitur in domo, cui? pes ojunt uniunt, ex ith tn nario resultat uis arcendi ejoris injurias; sith pes Sythi ojunt uniunt, v tn ex ith nario resultat uis aperiendi ignotum: tamt incompo nati ojunt uniunt mia d Sa, v tn ex ith resultant qpriae pes nariae.

ARTVS 2.o

V Scia subalternata cogat sua pria Scia, quia, & subalternans, pp quid, ?

Dis Scia sua est pria, qa nitit: dicat aut pria subalternata ee Pos driatas a subalternante, d tn quelibet Scia debet cogere sua pria, quaritur qmo subalternata illa cogat?

Ro. Sit: Scia subalternata cogit sua pria drae, qa; subalternans uo coter cogit pria subalternatae drae, pp qd; pbr 1.a pars, qa subalternata cogit sua pria, st illa n cogit drae, pp qd: e. ea cogit drae, qa; pbr min. qa si illa cogeret, pp qd, n disquaeria

Cdbalternante

De Subalternoe Sciaz.

Subalternante. Pbi 2.ª parz, qa gria Subalternata coiti st Toes dra-
tae à Subalternante droe, pp qd, ubi n trinit Subalternans, ibi in-
cipit Subalternata: 2.º Pbi. Hinc colle qd illa, q utrangz et Siam,
get cogiere, pp qd, gria Subalternata mali sumpta

Dicis: Si Subalternata drat sua gria, n dependet a
Subalternante: 2.º illa n drat droe, qa; Pl. neq. arb, qa dependia
jm Subalternata zet à Subalternante n d ex pe coniuncti Italis, st
ex pe Toti, in jntum 8. gria Subalternata st Toes totiue diata
à Subalternante.

Q Subalternata dzet suas Toes droe, qa, Q Subalternans pp qd?

Dico 1.º Subalternans n drat pp qd, Toes qs Subalternata drat, qa Pbi,
qa Subalternans n considerat eam dtiatam, seu diam actualem, ex cuius
junctione oriunt propietes Subalternata: 2.º illas n got diare, pp qd.
Firmati 1.º qa à sio Toes Subalternata poti spectarent ad Subal-
ternantem, ob oter naria n eet Subalternata. 2.º qa sequeti qd oes,
q ent Subalternantem, et eirent Subalternatam, qd in fum e, ut get
Sigt n ois Arytmetic e Music.

Cum tn posita To videat rnonare Pio aienti Subalter-
nantem Sure pp qd, Toes Subalternata, necessum e explicare, in q
sii id dicat. Rotdm igr duplti goe sumi Sure, qa, et pp qd; 1.º
Solitarie: 2.º applicata: Sure Solitarie pp qd, nit aliud e, jm
Sure eam, ob jm res e, n illam applicando q droem; i. n cogiendo ef-
fum ex tali ca, q pacto cogiens nam Triangli, cogit eam, ob jm,
vuln circulare difficili sunet. Sure applicate, pp qd; e cogere
q droem effum ut dependentem à sua ca gra e summa. Pbi
Sure, qa Solitarie, nit aliud e, q cogiere effum, seu eam rotam, un
To inferri got, illam tn n applicando ad inferendam Toem; Sure,

qa,

De Post. Resol. Cap. 10m. de Sua qa, et pp qd. Cap. 2a Sect. 2a.

Quia, applicatae in äu exercito deducere Coem ex effectu, et causa remota. His positis

Dico 2o: Sua Subalternans cogit pp qd, Coes Subalternata solitarie, n uo applicate. Pbi, qa cogit pp qd, pria Subalternata, ex qq illi? Coes inferri possunt. Dices: Sire pp qd, n e cogere cam quemq; mo, sd pben? ea e: 2o Subalternans n cogit Coes Subalternatae ans cogat illas, cam seu pria. Qd dist. ans: Sire, pp qd, applicate, e cogere cam pben? ea e, seu effum ex ea, ideo ans; Sire pp qd solitarie e cogere cam, ut ea e, neg ans.

Dico 3o: Sua Subalternata cogit suas Coes, drae, qa, solitarie, et applicate. Pbi 1a pars, qa pot cogere effum, qn q illum in äu exercitu habet cam, qa pot n applicare mium in drae: 2o Pbi 2a pars, qa Subalternata pote exercite drare suas Coes drae, qa, 1o q effum, 2o q cam totam, sd voce illas Sire, qa, applicatae: 3o Pbi

Qo. Sua Subalternata cit pprium subm, et pses diates q cam q xam, et immam, st tales pses n drani a Subalternante: 1o drani applicate a Subalternata pp qd, et n qa. Qd tales Coes sm se diales e pp qd, st nec drani a Subalternante, nec a Subalternata singulatim sumptis, st abutraq; sumptis ist pben? 2o Subalternans habet pria, et Subalternata Coem sibi: idcirco n Coes Subalternatae dicuntur mixtae.

Inst. tri: Subm Subalternatae cit pprium effium, defiem, et prietes: 1o Subalternata se illa potest q tale subm, et defiem drare prietes a suo subto. Qd neg. 2am, sigt Subalternata n considerat effiam, aut defiem subti, ut pria, et cam immiam, st ut mediatam, et tadia pria sint Coes Subalternantis, ad qm spectat cogere a priori effiam, ac defiem subti Subalternatae.

Ad

A D Cap. 23.

De Vnitate, & disctione Sciar.

QVÆ. O vna

Vn Scia d sumant vtem, & disctioem?

A R G V S 1.

De vte, & disctione Scia totalis.

Præsens Quæo n agit d stis gratis, Earz n specificao a disctione finium d sumiti, ut dixim in Proæmialib, sd q. pedit d sptatiis totalib. Certum qd e qmlibet Earz ab obto sumere Tudem vtem, & disctioem, id n insinuat Ptus aens Sciam ee unam, cui obtum d unum. B ptr, qa un res sumit suum ee in sumit vtem & disctioem, sd quelibet Scia totalis eet suum ee ab obto, sicd e res transcendens ad istud: q. d.

Vt tn clari quedam adtte obtum Scia ee duplex male & frale; male e istud cui qd uersati Scia: frale (qd et dicti rao frlis) triplex ad cui e, nempe rao frlis, Quæ, sub q, & qm. Rao frlis, quæ, e ipsa essia obti, quæ a Scia licite contemplati, vt Ens sub rne entis, qd e obtum frale, seu rao frlis, quæ, Metde. Rao frlis, sub q, e triata sibilita, sub q male obtum talem, & talem Sciam frat: Rao frlis, p qm, e mium, qd istus aliui (sci gatli a sciti. Stis p dictis

Dico 1. Scia totales n disgunt p obtum male. Ptr, qa ut idmet obtum male uersant Scia spe dissa: tn eadmet Scia considerat obta

malia

De Post Resol. qp 23. d vtē & distōe Sciar. q̃ vtia. Art. 1.

Ratio uadit dirsa: 1° Scia n disponit p obta malia. Firmatur 1° qa potē n disponit p obta malia, sicut eadem potēs videndi p. attingit plures colores, q̃ dirsa potē, p. oculis, gratia, & illius attingunt eundē colorem: 2° Ptt. Firmatur 2° qa ita se habent Virtūs ad bonum, ut Scia ad Verum, sed Virtūs n disponit p bonum male, sicut eadem Virtus uersatur circa dirsa bona mālia, & plures Virtūs cc. id bonum male: 2° Ptt.

Dico 2°: Scia totales n disponit p rōem rationem, quam, nec p qm. Pbr. 1° quia, qa rāo rationis, quam, sāpe n e una in sē, sed uel rica, & adoqa: 2° n potest tribuere Suis vtem specificam. Pbr. 2° quia, qa quilibet Scia totalis plurimas habet rōes rationes, p q̃ i. plurima mia, ptt quae absentiri partibus. Ctrib. 2° Ptt.

Dico 3°: Scia totales disponit p obtum rationale, seu per rōem rationem, sub q̃. Pbr. qa Scia ab illis sumunt vtem, & distinctiōem, qd illis e rāo attingendi obta mālia, sed hoc p. fiat rāo rationis, sub qua, seu Sibilitas: 2° Ptt. Firmatur qa potē specificant p rōem rationem, sub q̃ vo; vis. p visite, illus p. attingite, & sic d. hactenus: 2° Sibi Scia Ptt.

Ob. 1° Scia sumit vtem, & distinctiōem ab eo, qd a Scia accipiti, sed rāo rationis, sub q̃ n accipiti a Scia, & potē, & sic Sibilitas nequa: 2° nec Scia, nec potē specificant p rōem rationem, sub q̃. Rt. 1° neg. mai.; n. n. requiri qd rāo rationis, sub q̃ accipiati a Scia & potē, ut pet in oculo. Rt. 2° bipo. do min. rāo rationis sub q̃ n accipiti a Scia & potē ut qd, sed do min: n requiri ut q, neg. min.

Ob. 2°: Id qd specificat, e pri., sed Sibilitas e posterior, p Scia: 2° eam n specificat. Rt. do/b. min. Sibilitas extrinsēa e posterior, p Scia, sed do min: Sibilitas intrinsēa neg. min. Vt intelligatur soluo notam obtum dupli dici Sibile, 1° intrinsēce a natura, seu Sibilitē sibi intrinsēa, & hac prior e, p Scia, illius specificativa: 2° extrinsēe, nimirum p noiōem sumptam a Scia, & hac d. sit posterior, nil defert specificō Siae.

Ad 1.

Vn Scia dsumatur Vtem, & discretem?

ARTVS 2.

Vn oriatur dersa Scibilitas in obto Sciar.

Dico 1.: Scibilitas sumiti qd ab ipsa obti Entie seu Essia, sed n adeqte. Pbr 1.a pars, qa Nugnia, qm det quelibet res ad traindam aliqm piam d aum, fuerit ex ipsi rei nia, quae e cia, ob qm color, d n calor sit obtum uis.? 2.o Ettr. Pbr 2.a pars, qa Essia rei ex se indriens e ut quipiati à multis poris: 2.o negt ee radix adeqta, ex q sumati dersa Scibilitas, p qm Scia disquant

Dico 2.: Scibilitas ejusdem, p qm Scia pie disquum, sumiti ex pe Luminum, & xa Lune sum Dot Deus Scias disqui get dersa pria. Pbr qa De.: ut cognitis lumie nali det dersam Scibilitem, quae specificat Metam: vt cognitis lumie obscuro Revalis specificat Fidem, & aut cognitis lumie claro Gtia Specificat Siam beatam: 2.o Ettr. Firmati 1.o qa Scia p se, & p accens inclusa in XPO D. dicebant spe pp dersitem luminum, obta n. sape erant eadem. Firmati 2.o qa Lumen corporeum dens se ex pe obti e ras fidis videndi colores: 2.o et Lumen prior, dens se ex pe obti, erit ras fidis essiendi Poib.?, & Gtia ex illo resultabant dersae Scibilitej lni ptie, p qs Scia in pie disquantur

Adte aut Sermonem n ee d lumie natiao ittus Entie se ex pe pia, qd sit scientis effectiua, sit d lumie Entie se ex pe obti, qd tuti qiati sitterit. Hoc ior tadis lumis diti Scia 1.o in nalem, & supnalem: nalis in Siam Beatorj, qua Deum attingit lumie claro, & in Siam viatorj, qua Deum attingit lumie obscuro; Scia nalis diti in Siam, Matiam, & Metam tangj in uas spes sub rie dersarj Scibilitatum, p q specificant. Di fas aut o un sumenda sit hae Scibilitas dersa pte, p qm Scia nalles totales disquant.

Dico ior 4.o: Talis Scibilitas sumiti ex dersa abstrie à ma. Pbr, qa Scia obtum det ee naium, & operum: 2.o debet

abstrahere

Abstrahere a mā, q hæc sit ia ꝓpia, et corruptionis. cum in tres sint abstrōes a mā, 3. et sit Sibilitēs, q ds 3. ꝓuiatæ suæ spēficant.

Ve uō id istigas ārte duplem ēe mām qa ꝓ sens institutum: Sensibilem. s. et ittigitem: Sensitis e mā. affecta accib. sensitib. vt; calore, albedē, etc. Ittigitis e ēntias ītima, quæ ideo dicitur mā, qa omnia reuēgit accia corporea, ut subm, q; diuiti in ittigitis ut disguati a Sensiti. Triplex aut e abstrāio a ma: 1.a e a mā sensiti singti tm, et hæc e ꝓpria Phia nālis, quæ ꝓsiderat mām sensitem in cōi, abstrahendo ab hac, et illa singti.

2.a e pim a mā sensiti coi n re, sd rōe: pim a mā et ittigiti, n re sd rōe, quæ abstrāio e ꝓpria Mathia, quæ sm unam pem, nempe Geometriam ꝓsiderat intem ītimam, quæ ēns re ipsa bijuncta sit ꝓ mā sensiti, ita tn ab illa agit Geometria, ut mām sensitem n ꝓsideret: sm aliam pem, i. chrytmeticam, ꝓsiderat numerq ēns sit in ēntē, ita tn ab chrytmetica abstrahit, ut rōe abstrahat a ēntē. 3.a tmq abstrāio e ab oi mā tam sensiti, q ittigiti re et rōe, et hæc e ꝓpria Metha, quæ ꝓsiderat Deum, et subtias a mā separatas.

Quares vt hæ tres abstrōes sint spēs infimæ, an subalternæ? Rēs 1.o primam, et 3.m ēe spēs infimas, et itēr Phiam et Methām ēe spēs infimas. Pbr, qa oia, quæ q se tractant a Phia abstrahunt a mā sensiti, et sinsiti tm, et oia, quæ q se tractant a Metha, abstrahunt ab oi mā, re, et rōe: o. quilibet abstrāio, et sua q illam spēficata, e spēs infima.

Rēs 2.o; 2.am abstrōem, et ītēr Mathem ēe spem subalternam. Pbr, qa itēr sub se abstrōem a mā sensiti coi, n re, sd rōe, quæ abstrāio ꝓstituit Geometriam: et abstrōem a mā et ittigiti n re, sd rōe, et ꝓstituit, seu spēficat chrytmeticam, sd tales abstrōes ꝓ sint sm diversas māo, et spē diversæ: o. etc.

ARTVS 3.

Vtrum Scia totalis sit una simplex qlitas?

Ex sit:

Vn Sia d sumant vtem, & discretionem?

Ro sit: Sia totalis n e una simplex qlitas, sd collectio multor, ruum p ordem ad eam abstractam a mia, ita Scot. & Suarez in Met. disp. 44. sect. 11. n. 61. Pbt, qa in qlibet Sia totali tot sit res, qt aus dirsi sge, sd aus sit multi sge p multotie minor: q.e. res Pbt iter, qa res genit. ab uno au n pot extendi ad aus dirsos sge, nisi p nouam additionem rum reaum, qua spectent ad Esiam tot res, sd nulla pars dirsa addi pot rui, ni intensio gradualis: q. res per 1m aum genit. n pot p aus sge dirsos extendi ad Poes sge dirsas, & oter Sia totalis n e una simplex qlitas, sd collectio rum.

Firmati 1. qa si res genit. p 1m aum extenderetur ad alios dirsos sge, eiret tendiam especialem dirsam, sd nova tendia especialis mutolat ent em especiali: q. Ptt. Firmati 2. qa si Sia totalis foret una simplex qlitas, tota etiam p aum regeritur erroris oij cuilibet sgi, sd hoc e fum, siqd idem. multor eire rum erroris cum aliqs Poes Metia Vg, & eire rum cum alias: q. Sia n e una simplex qlitas.

Frane Sriam stant iiri Dista, dntes ee unum simplem rum, quem dicunt acgri p aum uni. Poes q ad suam entem, sd manere integrum, & postea efici intensive p aus eius sgei, & extensive p aus dirsa sgei ita ut p aus aliar Poum n fiat nouus res, sd efficiatur q existebat: q.

Ob. 1. Sia rualis e effectio ittus, & det formari suo effectibili, sd ei effecte, nemp e ittus e simplex qlitas: q. et Sia rualis Ptt, R. hoc argum ee ingtens, si n. aliqd adaeret, quaeret oes Sias sit sumptas ee unam simplem qlitem, siqd oes inderent in ittu tamq in suo effecti: sufficit q. qd Sia accommodenti suo effectibili in eo, qd sint sgiades sicut ittus.

Ob. 2. Vna simplex qualitas nemp ittus esset aeqs sge dirsos: q. et un. simplex res esset aus sge dirsos. Negati sia: maior rao e qa gia, qlis e ittus, e uist. indita a mia, qualiter, & indriens ut dicetur p uaria gia, et uo res e instrum acgitum, & dictum

Detractum ad certos ēus, utpote q̃ à certis & et genitus. Inst. Qōa & una, qa tendit in ēs ēus sub una rōe rāsi; sd et ēus tendit in oēs ēus sb una rōe rāsi: ergo et erit unū & simplex in qslibet Scia totali. Rn. neg. min. ēus n. d sint iudicatus, i. geniti à judicijs, sumunt distcōem à mijs, seu à rōib. q̃ qs. at ēs qōa, i. ēlus, d n sit judicatiu. spēciati à rōe rāsi, sub q̃ qua & una in spē.

Ob. 3.º Sd ēus pōt intendi q̃ diuersa quad. & extendit diuersas entitates ad exercendas diuersas ōes. Neqt dsa: diuersa rāo & qa intentio d fiat ēq̃ eant rōem motiuam, sed q̃ quad. eius sp̄ēi, q̃ possunt tuti integrare eam simplem qlitem.

Ob. 4.º Hus Virtutis motiuis, vo. temperiæ in uotes, & Scia vo. Fidei in illa, & una simplex qlitas: ergo et ēus Scia totalis vt. Neqt dsa: diuersa rāo & qa Virt. motiuis unicum dēt motiuum in spē, sed tt. in tota ex mediocritatem int. Theologales: ita et dm d Virtē Cōica, quæ unicum dēt motiuum in spe, nimirum Dinam Reuelatem, cuius aut Scia totalis sed in tota ex motiua diuersa spē. Inst. Cia hæc motiua uniunt in eam sibilitē: ergo unum efficiunt cum. Rn. dist. ant. vniuntur in eam sibilitē utē ordis, iudo ant. vtē entitatiua, seu spēcifica, neg. antecedens.

Ob. vlt.º Hus Scia & unū simplex: ergo et ēus Scia nalis. Rn. neg. ant.; ductis aut sumi possunt ēus Scia, a sig. n. signum ex ēus ductis ex utraq. ēmissa de Fide (Xō. eligit ēgiem), & si sit una simplex qlitas, & spēciant q id motiuum, nimirum Dinam Reuelatem, in q̃ conuenit & Fide, & sed disgunt ab illa, qa sit discursiua. Alij uō signum ex ōib. ductis ab una ēmissa de Fide, & altera Scientifica (vt alij credunt), & ido tot sit ēus spē diuersi, qt sit diuersa mia, uariata n. ēmissa scientifica, qua & pars mij totu mium variat.

De vtē, & distcōe Scia partialis.

Dico 1.º Vtās & distcio Scia pialis sumitur à motiuo. Pbr, qa ex ēs diuersitei

Vn scia et Iumant vtem, & discioem?

Discursiui disgunt a motiua, eg quæ tendunt in obca, sed scia partialis e ideas, et Ius discursiu. 2.° Ett; Sflaiu pet: ex eo n. iu dium Fidei Diuæ disgüiti à judicio Scia, qa qdlibet tendit in obca eg diua motiua

Dico 2.° Quan uariati motiuum et qad totum et qad pem, Scia partialis e diuta Spe Ebi 1.ª pars, qa motiuum e diuqua cia fialis et essialis qsiendi Toi, sed uariata cia fialis essialis uariati et essus essialis: 2.° Ett. Ebi 2.ª pars, qa ties uariati aliq pers cæ essialis, iam n e eat cia, sed essia diuta, sed motiuum & ratio seu cia disouens Scias partiales: 2.° uarjato motiuo qad pem, uariati Scia in Spe. Firmati qa quælibet uariatio in toto simplis regracis sufficit ut simplex cognitio specifice uarietur: 2.° et sufficit quælibet uariatio in motiuo ut ugrient aus & obes Dus.

Dico 3.° Variata Toe mlsi uariati et Scia partialis Ebi qa ratio motiua Scia, n e sol mium, sed et onexio inn exima malia ipsi Toi, sed uariatis exmis, uariati qa onexio quæ ab illis n disgüiti; 2.° Ett. pbi major, qa Scia, qeta habet de hac Toe | 2.° eo e illiu | et de hac | 2.° eo e Dis | diuunt spe, & in mium adutiang e id, s. ad ratia: 2.° Ett

AD CAP. 24, 25, et 26. DE Scia et Opie.

QVÆSTIO 1.ª

An Scia distinguat ab Opione?

ARTVS 1.°

Ruanda Sp. sp. latiuiti ff. et sfeunda inn sed. euidentes.

In

De Post Cresol. Cap. 24, 25, et 26, et Stia, et Opione G. 1ª Art. 1.

In quibus sint agim? et cuib? statutis, n uio et gratis; cus aut statuis nates, et sit certi, et euidentes, et incerti, et ineuidentes, et euidentes didunt a Pro in gia membra: nimirum in ictum Sapiam, et Stiam: Ictus e eus primus prior: Sapia, seu Metia eus inclinans ad cogiendas res q altissimas rez cas: Stia de nig e ista, im sup disim? in Stiem, qa et qq qd, et inclinat ad asiend toi q rões inferiores, ut Prycia etc.

Hus ineuidentes didunt in eos, q semp uersanti cc. fum, et in eos, q qnunt uersari cc. uum, et cc. fum: Sub primus nuans 3. species error, q opponunt trib? cuib? euidentib? Rep nuatis, et qq mo agere n oportet: Sub 2us nuans opio, fides cana, et suspitio: opio qut disgüti a fide cana et suspitione, qb eus inclinans ad asiend aticui posiui ex eis, sup rõem probitem et formidi pis oppae: fides cana inclinat ad asiend ob autem dicentis et et formidi: suspitio uo inclinat ad asiend aticui rei qq leue indicium, et ejectuam et et formidi his posis.

Dico 1º: Ictus, i eus prior disgüti essiali ab eu Stiae et Sapiae. Pbi, qa ictus e eus n discursiu? asij uo st discursiui: o. etc. Dico 2º: Stia, et Sapia et disguni essiali inter se. Pbi, qa motiuum Stiae st ca et rões inferões, motiuum uo Sapia st ca et rões ulteriores, sd in motiua disguni essiali, et eus essiali disguni: o. etc.

Dico 3º: Ictus e nobilior Stia, et Sapia. Pbi, qa nosia n discursiua ex ore suo e nobilior, q discursiua. Sed: Hus eo e nobilior quo nobili? het obtum, sd Sapia seu hus Metia cet obtum nobili? q ictus: o. Sapia e nobilior ictu. Pl. nec mm. nam ictus et includit gria Metiae, quae nobiliores sunt, q Poes eius et Metiae, qua Poes dicunt Sapia; ij aut Sapia sumati q Poib? Metiae, et comparet q solis gris aliarz Stiarz inferior, tunc nobilior erit, qa nobili? het obtum, fns Sapia sit discursiua, ictus uo n discursiu? Dico Vsto; Sapia nobilior e q Stia: cet qa nobili? cet obtum.

DATVS